

Paulien

Huttentochten

07/04/2026 26 min

Tour des Pérics: huttentocht in de Franse Pyreneeën

Inhoud Delen

De **Tour des Pérics** laat je in vier dagen kennismaken met de schoonheid van het massief van de Pérics in de oostelijke Franse Pyreneeën. De rotstoppen tot ruim 2.800 meter hoog liggen in de Pyrénées-Orientales en de Haute-Ariège. Hier wandel je de ene dag over een toendra-achtige hoogvlakte en de volgende dag over een uitdagende pas tussen ruige bergtoppen.

De Tour des Pérics is een geweldige huttentocht voor wie bergwandelervaring en -conditie heeft. Op deze pagina deel ik mijn mini-routegids voor de Tour des Pérics met je.

De Tour des Pérics in het kort

Locatie	Occitanië, in de departementen Ariège en de Pyrénées-Orientales
Totale lengte route	65 km, inclusief verbindingsroute met OV
Aantal wandeldagen	4 of 5
Hoogtemeters stijgen	2.850 meter
Hoogtemeters dalen	2.850 meter
Hoogste punt	2.591 meter
Landschap	Smalle groene valleien tussen ruige rotswanden aan de ene kant, bredere dalen met meanderende stroompjes en meren aan de andere kant.
Deze route is voor...	Wie al vaker bergwandelde op smalle paadjes, blokkenvelden en sneeuwvelden (anders eerst met gids op pad)
Moeilijkheid paden	T1 tot T3 volgens de SAC-schaal
Hoogtevreesvriendelijk	Grotendeels, paar stukjes vond ik spannend (hoera voor steun van bergwandelgids Femke)
Slapen	Berghutten
Hond welkom?	Nee, verbod in beschermd natuurgebied

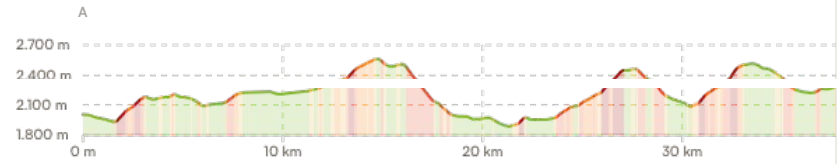
komoot

Tour des Pérics geheel

17:50 ↔ 47,8 km 2,7 km/h ↗ 2.110 m ↘ 2.110 m

Maplibre | © komoot | Map data © OpenStreetMap contributors

Bekijk meer info over deze Tour

Inhoudsopgave

De Tour des Pérics in het kort

Mijn wandelverslag: een variant van de Tour des Pérics

De moeilijkheid van de Tour des Pérics

De beste tijd voor de Tour des Pérics

Reis met de trein van Nederland naar station

Startpunt(en) voor de Tour des Pérics

De Tour des Pérics in 4 etappes

Zo zag mijn etappe-indeling van de Tour des Pérics eruit

Het massief van de Pérics

Het Pérics-massief, met de Kleine en Grote Péric, kijkt aan de oostkant uit over de Capcir en de Middellandse Zee, en aan de westkant over de Haute-Ariège en de Pyrénées-Orientales. De hoogste top is die van de Grand Péric van 2.810 meter hoog. Het Pérics-massief ligt in het Regionaal Natuurpark van de Catalaanse Pyreneeën en een deel van de route loopt door het Réserve Nationale de Faune d'Orlu.

De Tour des Pérics is uitgezet door de huttenwaarden van de hutten die langs de route liggen. Het slingert door de mooiste landschappen van dit gevarieerde massief. De twee zijden van de waterscheiding tussen de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee zijn heel verschillend. Aan de kant van Refuge d'en Beys zijn de groene valleien smal en de rotswanden steil. Hier spotten we gemzen en marmotten. Aan de kant van Refuge des Camporells lijkt het landschap soms bijna Scandinavisch, met brede dalen met meanderende stroompjes en stille meertjes. Met een beetje geluk spot je hier moeflons.

Mijn wandelverslag: een variant van de Tour des Pérics

Ik liep de Tour des Pérics onder begeleiding van International Mountain Leader Femke Treep tijdens mijn allereerste Outdoor Inspiratie-groepsreis. In het korte reisverslag hieronder geef ik je een idee van de landschappen die we tegenkwamen. Daaronder schrijf ik meer over de mogelijke etappe-indelingen en de hutten en deel ik alle praktische informatie die je nodig hebt om deze route zelf te wandelen.

Dag 1: parkeerplaats Fanguil naar Refuge d'en Beys

Na een fotogenieke taxirit door een smalle, groene vallei staan we op de parkeerplaats aan de voet van de spitse Dent d'Orlu-berg. Gids Femke heeft ons gisteren op de kaart aangewezen wat we gaan doen. Vooral bergop naar het zuiden, door het beschermde natuurgebied van de Orlu. Dit 4.500 hectare grote gebied strekt zich uit van 950 tot 2.765 meter hoogte en is het leefgebied van zeldzame hoenders, de lammergier en de Pyrenese desman (Google dit cartooneske beestje maar even).

De zon schijnt al fel, dus ik ben blij dat het eerste stuk stijgen in loofbos ligt. Na drie kilometer spuwt het bos ons uit in een groen dal ingeklemd tussen hoge rotswanden. Langs het brede pad groeit geel bloeiende en heerlijk geurende brem. Femke vertelt dat dit soort smalle dalen tussen grote bergen typisch is voor deze kant van de route. Op rotsen gerichte telefoons verraden de aanwezigheid van marmotten, waarvan we onderweg naar het volgende loofbos er veel zien.

Naar de volgende hooggelegen vallei

Een zigzaggend pad door het beukenbos brengt ons naar een hogergelegen open vlakte. Hier kleuren de hellingen roze van de alpenroosjes (Rhododendron ferrugineum). We picknicken met uitzicht op bergen met her en der nog wat toefjes sneeuw en beginnen aan de steilere klim omhoog. Waar het pad makkelijker begaanbaar is, verbaas ik me over de vele kleuren en soorten bloemen die hier groeien. Waar het pad over een smalle puinhelling gaat, kijk ik vooral naar mijn voeten. Dit is mijn eerste huttentocht van het jaar en ik moet het vertrouwen in mijn voeten nog even terugvinden.

We stijgen en stijgen over de groene flank van de berg. Boven ligt nog een deken van sneeuw, waar Femke ons een lesje sneeuwwandelen geeft. Aan de andere kant is de collectieve reactie: 'wauw'. In een kom met een stil meer, omgeven door rotsen, bosbessen en alpenroosjes ligt een lage hut met babyblauwe luiken. Refuge d'en Beys, onze slaapplek voor vanavond.

Refuge d'en Beys

Femke vraagt wat we willen drinken en wijst ons de kast vol Crocs. In no-time zit ik mijn voeten luchtend en van het uitzicht genietend met een Orangina op het terras. Als we allemaal bijgekomen zijn, legt Femke de kaart op tafel. Dat zal ze deze week nog regelmatig doen, om ons te wijzen waar we nog gaan lopen en welke uitdagingen we kunnen verwachten. Met nog meer zin in morgen ga ik aan tafel. Rijst met chili sin carne staat vanavond op het menu.

In het avondlicht wandel ik met een van mijn maatjes langs het stuwmeer. Die combinatie van gele brem, roze roosjes en blauw water is onweerstaanbaar. Bij terugkomst heeft de huttenwaard zijn telescoop op het terras gezet. Door de zoeker zie ik een lichtbruine gems zijn kop in de struikjes schuren. Een beter begin van de Tour des Pérics kun je je toch niet wensen?!

Dag 2: Refuge d'en Beys naar Refuge des Camporells

Na een simpel ontbijt treden we in onze eigen voetsporen terug naar de sneeuwvlakte. Nu krijgen we een lesje in omhoog lopen over een sneeuwvlak: de neuzen goed in de sneeuw duwen. Ik vind sneeuw altijd spannend, maar dit is eigenlijk best leuk!

We lopen een kilometer verder over het smalle pad dat we gisteren omhoog namen. Daar splitst onze route over de flank van de berg zich af. Ik loop wat onwennig op het smalle pad naast de diepte, want mijn hoogtevrees is na 10 jaar bergwandelen nog niet veel minder geworden. Een deel van het pad is in de winter weggeslagen of weggeveegd en dus wat moeilijker begaanbaar. Mijn maatjes komen er met minder stress langs dan Vrouwe Hoogtevrees, maar ook ik kom aan de overkant.

Tussen de bosbessen

Bij Cabane de la Jasse de Delà, een vrij toegankelijk hutje zonder deur maar met een vuurplaats en een stapelbed, pauzeren we. In het lunchpakket dat we van de hut meenamen zit een sinaasappel. Het sappige fruit smaakt goed in de warmte.

We volgen het smalle pad verder over de helling. Her en der wordt mijn hoogtevrees getriggerd, maar het scheelt dat het pad er zo goed bij ligt. De helling is bedekt met lichtgroene bosbessenstruiken. Dit is een groot lopend buffet in latere zomermaanden.

Fantastisch uitzicht

Na een aantal zigzags staan we op de pas. Achter ons liggen grillige, besneeuwde pieken. Voor ons liggen de blauwe silhouetten van minder ruige bergen. Dit is absoluut een van mijn favoriete uitzichten van de Tour des Pérics.

We wandelen vrij steil naar de top van de Puig de Terrers, waar we picknicken met ook al zulk goed uitzicht. Een vale gier vliegt voor ons langs. Hier zou ik uren kunnen zitten, maar bloemkoolwolken aan de horizon voorspellen een omslag in het weer. We stijgen nog wat verder over de kam naar de Pic des Mortiers en dalen dan rustig af.

Een heel ander landschap

Aan deze kant van de kam is het landschap weidser, met stroompjes en meertjes en minder spitse toppen aan de horizon. We steken nog wat sneeuwvlakken over, wandelen tussen wijdverspreide naaldbomen en worden getrakteerd op uitzicht op de Petit Péric en zijn buurman Grand Péric.

Pas als we bijna op ons eindpunt zijn, komt Refuge des Camporells in beeld. Een lage hut die met grauwe muren en groene ramen en deuren goed opgaat in het landschap. Voor de deur ligt een groot meer dat de Pérics-reuzen weerspiegelt. Femke spreidt lokale kazen en toastjes uit op de picknicktafel, we genieten van een fris drankje en kijken op de kaart wat het plan voor morgen is. Daarna aan tafel voor een simpele maaltijd en de slaapzaal in.

Dag 3: Refuge des Camporells naar Berghotel Les Bones Hores

Omdat het pad over de Petit Péric niet bij alle deelnemers past, nemen we vandaag de lagergelegen en ook prachtige routevariant. We lopen langs het meer, met tentjes op de meest fotogenieke bivakplekken, en steken een brug over een stroomversnelling over.

Omdat we vandaag niet zo ver lopen, doen we het lekker rustig aan. Femke stelt voor dat we allemaal een stuk op ons eigen tempo en in stilte lopen. Heel fijn, en dat vinden mijn natuurliefhebbende en introverte wandelmaatjes ook. Nu kan ik stoppen voor al die mooie bloemetjes en zit ik daarmee niemand in de weg.

Dutje in droomlandschap

Ik houd van ruige berglandschappen, maar dit landschap van stroompjes, naaldbomen en gras vind ik misschien nog wel mooier. Berghellingen zijn bedekt met gele brem, witte bloemen groeien in het vochtige gras en ik kan kilometers ver kijken over de groene vlakte.

Bij een meertje houden we pauze. Ook in stilte, en met wat afstand van elkaar. Waar sommige maatjes het leven overdenken en gieren kijken, val ik al snel in slaap. Dat gekabbel van het water, de vogels die zingen en de zon die warm maar niet heet schijnt… Dat zijn de betere dutjes.

Lac des Bouillouses

We lopen verder over de groene vlakte en komen koeien met glanzende vacht tegen. De twee Péric-toppen liggen nu achter ons, en voor ons slingert een oneffen pad tussen de brem. Een breder stroompje glijdt over gladgesleten rotsen.

Via een onbemande bivakhut bereiken we het grote Lac des Bouillouses-stuwmeer. 'Daar zie je het hotel al liggen,' wijst Femke, 'maar dit stuk langs de oever is langer dan je misschien denkt'. Gelukkig maar, want het stuk langs de oever is prachtig. In de schaduw van de loofbomen kijk ik uit over het blauwe water. Dappere dennen groeien op rotseilandjes en ik denk meerdere keren aan eerdere bezoekjes aan Zweden.

Berghotel Les Bones Hores

Verstopt achter de bomen ligt het grote Berghotel Les Bones Hores. Aan de andere kant van het stuwmeer ligt Refuge des Bouillouses, de officiële stop langs de Tour des Pérics. Ik ben blij dat we in de kleinere kamers in het hotel slapen en een eigen badkamer met wc en douche hebben. Wat je na drie dagen huttentocht al niet als luxe gaat beschouwen he.

We hebben inmiddels duidelijk een routine: aankomen bij de slaapplek, drankje op het terras, opfrissen, plan voor morgen bespreken en eten. Omdat deze wandeldag wat korter was en een hoosbui het plan voor een bonusrondje in het water doet vallen, hebben we tussendoor tijd om in bed te chillen. Die bonuswandeling doe ik wel in het avondlicht.

Dag 4: Berghotel Les Bones Hores naar Refuge Bésines

Ook de vierde wandeldag begint onder een strakblauwe hemel. Wat een mazzel! We zijn bij zonsopkomst opgestaan om vroeg te kunnen vertrekken. Na een uitgebreid ontbijtbuffet, dat speciaal voor ons door een vriendelijke hotelmedewerker voor dag en dauw klaargezet is, wandelen we terug over het pad langs het stuwmeer. Ik ben niet dol op heen-en-weertjes, maar in het warme licht en de stilte van de ochtend zijn deze kilometers heel anders dan gisteren.

Aan het eind van het stuwmeer buigen we af, een ander groen dal in en recht op de besneeuwde bergen af. We steken een groter sneeuwveld over en lopen door tot het einde van de vallei. We spotten een adder en horen marmotten fluiten.

Over twee passen

Aan het eind van de vallei begint de stijging naar de eerste bergpas van vandaag. We hebben het tempo er lekker in en lopen grotendeels in stilte naar boven. Regelmatig stopt een van ons om achterom te kijken, waar een kronkelend stroompje en een meertje nu in de diepte liggen. Nog een sneeuwveld over en we staan op de Portella de la Grava-bergpas (2.426 m.). Voor ons strekt het Lac de Lanoux zich uit. We dalen licht af naar de Cabane de Rouzet en picknicken aan het nabijgelegen Estany de Lanoset-bergmeertje

Met nieuwe brandstof in ons lichaam begint de klim naar de tweede bergpas van vandaag. We steken meerdere sneeuwvelden over, waarvan de bovenste getraverseerd moet over een iets steilere helling. Ik heb last van traumareactie op een bijna-ongeluk van 10 jaar geleden en kan niet zeggen dat ik van dit stuk genoot. Op de pas besluit Femke dat ze me geen plezier doet met het originele plan, waarbij we een afdalen over een paar steile sneeuwvlakten. In plaats daarvan lopen we vanaf Coll de Coma d'Anyell eerst naar het zuiden.

Afdalen naar Refuge Bésines

Deze alternatieve route via Portella de Lanos is een kilometer langer, maar minder steil. Ik ben niet de enige die blij is met deze keuze, want dit pad biedt ook de

nodige uitdaging en we hebben al aardig wat kilometers in de benen. We zijn nu weer aan de andere kant van de waterscheiding, waar de valleien smaller zijn en het landschap rotsachtiger is. Het pad is zelden effen, en we stappen van steen naar steen. Ik vind dit zo leuk!

Vlak voordat we ons bij de originele route voegen, begint het hard te regenen. Het waterniveau van het riviertje dat we over moeten steken lijkt zichtbaar te verhogen. Femke zoekt een geschikte plek en een aantal wandelmaatjes moet uit de comfortzone om de grote stap over het snelstromende water te zetten.

Stortregen en een kachel

Net als ik denk: nu regent het wel heel hard, begint het nog harder te regenen. Dikke, verticaal vallende druppels. Als we op de laatste klim van de dag naar de op een heuvel gelegen refuge lopen, klinkt er zelfs onweer in de lucht. Het lijkt of de bergen om ons heen de bui boven ons gevangen houden.

Drijfnat komen we aan bij Refuge Bésines, waar we onze spullen te drogen hangen en met een deken om bij het nog extra opgestookte vuur gaan zitten. Een kop warme chocolademelk erbij en we zijn er weer. Femke haalt voor iedereen een munt voor de warme douche. Ondertussen blijft de regen genadeloos op het panoramaterras hameren. Gelukkig kunnen we warm en droog genieten van onze laatste maaltijd in een berghut.

Dag 5: Refuge Bésines naar Mérens-les-Vals

Ook op deze laatste wandeldag staan we al vroeg op het wandelpad. We willen niet stressen over de trein missen aan het eind van de middag, en ik houd van de stilte in de ochtend. De zon piept net over de bergrug heen en het is al snel duidelijk dat dit een zweterige wandeling gaat worden. We beginnen met een korte afdaling en lopen dan over de geelste helling die ik tot nu toe gezien heb omhoog naar de Pas van Bésines.

De rest van de wandeling dalen we zo'n 1.300 hoogtemeters af. Het eerste stuk doen we dat over een slingerpaadje tussen puin. Een mindfulness-oefening, want ik ben volledig op mijn voeten gefocust. Van het uitzicht genieten doe ik vanaf de smalle maar makkelijk begaanbare paadjes.

Mérens-les-Vals

Langs het groene water van het L'Estagnas-bergmeer en tussen de alpenroosjes dalen we verder af. Hoe verder we komen, hoe minder ruig en hoe groener het landschap. We buigen naar het noordwesten af, een smalle vallei in. We volgen een stroompje met watervallen en nemen een verkoelende dip in een poeltje. We passeren de zwavelbronnen van Mérens, waar mensen blijkbaar ook bij 30 graden nog genieten van het warme water. Tussen de bomen zien we de kerkruïne van Mérens-les-Vals liggen. Ons avontuur op de Tour des Pérics zit erop, maar niet voordat we in Ax-les-Thermes een ijsje eten en terugblikken op vijf dagen van avontuur, grenzen verleggen, verbinding en puur geluk.

De moeilijkheid van de Tour des Pérics

De paden van deze route hebben moeilijkheidslabel T1 tot T3 op de SAC-schaal. Hij volgt veel smalle paden, soms over brede vlakten en soms langs diepte over de flank van een berg. Je moet zo nu en dan een blokkenveld oversteken of een steiler stuk afdalen. Toen ik de route half juni liep, moesten er op meerdere plekken sneeuwvlakken overgestoken worden.

De beste tijd voor de Tour des Pérics

Ik raad je aan om de route tussen half juni en september te lopen. Het verschilt per jaar hoe snel de sneeuwvelden na de winter verdwijnen. Half juni lagen er nog wat sneeuwvelden op de passen. Tegen het eind van september kan in de Pyreneeën al de eerste sneeuw vallen. Zorg dat je waar nodig passende uitrusting, zoals microspikes, mee hebt.

Bereid je altijd voor op veranderende weersomstandigheden. Ook in de zomer kan het in de Pyreneeën winters zijn. Houd onderweg de weersvoorspelling in de gaten. Ik gebruik altijd Météo France en voor de zekerheid een tweede app zoals Bergfex, Windy of Yr.no. Kijk onderweg goed naar de lucht en let op tekenen van naderend onweer, zodat je op tijd op een veilige plek bent.

Reis met de trein van Nederland naar station Andorre-l'Hospitalet

Je reist van de Nederlandse stations Amsterdam Centraal, Amsterdam Schiphol en Rotterdam heel makkelijk, comfortabel en snel met de Eurostar naar Parijs. Je boekt een ticket vanaf 35 euro enkele reis. Hoe vroeger je boekt, hoe goedkoper je ticket.

Overdag verder reizen

Neem de metro van station Paris Gare du Nord naar station Paris Montparnasse. Je reist 20 minuten met metrolijn 4 naar halte Montparnasse - Bienvenüe en dan nog ongeveer een kwartier lopen naar de drie vertrekhallen. Als je deze overstap nog niet eerder maakte, moet je misschien even zoeken. Reken daarom minstens 1:15 uur overstaptijd. Tip: koop je metrokaartje aan de bar in de Eurostar, of online. Zie hier mijn uitgebreide uitleg.

Vanaf Paris Montparnasse neem je de trein naar Toulouse Matabiau. Deze rit duurt zo'n vijf uur. Vanaf Toulouse reis je in 2 tot 2,5 uur naar station Ax-les-Thermes of Andorre-l'Hospitalet.

Met de Intercités de Nuit-nachttrein

Ik ben dol op nachttreinen: 's avonds instappen in het noorden en 's morgens wakker worden in de bergen. Reis van Parijs Gare du Nord in 15 minuten met metrolijn 5 naar halte Gare d'Austerlitz. Ik raad je aan om minstens een uur overstaptijd aan te houden.

De nachttrein rijdt rechtstreeks naar Ax-les-Thermes. Je kunt kiezen uit een zitplaats of een couchette (zitplaats die een bed wordt). Deze ligplaatsen bevinden zich meestal in een 6-persoons coupé. Je kunt als vrouw bij de check-out aanvinken dat je voorkeur hebt voor een vrouwencoupé.

Er zijn directe en frequente treinverbindingen tussen Ax-les-Thermes en station Andorre-L'Hospitalet. De rit duurt 30 minuten. Als het financieel voordeliger is, kun je de nachttrein ook tot Toulouse Matabiau boeken en vanaf daar de directe stoptrein naar l'Hospitalet-près-l'Andorre nemen (reistijd 2,5 uur).

Zo plan en boek je je treinreis

Plan je reis via NS International of SNCF (tip: vertaaloptie staat in de footer). Je reist het voordeligst als je één ticket van het dichtstbijzijnde Nederlandse station naar je eindpunt boekt. Controleer in de planner of er genoeg overstaptijd in Parijs aangehouden wordt. Zo niet, dan boek je beter twee losse tickets voor het traject naar Parijs en het traject na Parijs.

De tickets voor de nachttrein zijn eerder beschikbaar via de SNCF-website dan via NS International. Plan je ver vooruit en zijn de tickets nog niet beschikbaar? Maak een melding aan.

--> Zie mijn blog Met de trein naar je wandelvakantie in Frankrijk voor een complete handleiding.

Van Ax-les-Thermes naar ons startpunt van de Tour des Pérics

Wij namen de (nacht)trein naar Ax-les-Thermes en logeerden een nacht in hotel Le Castelet. We lieten daar een setje schone kleding achter en reisden 20 minuten met de taxi naar parkeerplaats Fanguil. Vanaf daar wandelden we naar Refuge d'en Beys.

Wij eindigden ons avontuur in Mérens-les-Vals. De groep reisde met dezelfde taxiservice in 10 minuten terug naar Ax-les-Thermes. Ik regelde makkelijk een lift langs de doorgaande weg die door Mérens en langs Ax loopt. De liftgever was zo vriendelijk een omweggetje door Ax te maken en me daarmee 15 minuten lopen vanaf de rotonde te besparen.

Startpunt(en) voor de Tour des Pérics

Ik heb drie mogelijke startpunten uitgewerkt voor de Tour des Pérics:

1. Onze keuze: parkeerplaats Parking du Fanguil bij Orlu. Vanaf hier wandel je in drie uur naar Refuge d'en Beys. Je bereikt deze parkeerplaats met eigen auto of een taxi of lift vanaf het treinstation in Ax-les-Thermes of de bushalte in Orgeix.

2. Refuge des Bouillouses of berghotel Les Bones Hores. Deze berghut bereik je in juli en augustus met de shuttlebus vanaf de grote parkeerplaats van Pla de Barres. Deze ligt op 40 minuten lopen van treinstation Mont-Louis - La Cabanasse. Je kunt vanaf dit station ook in 20 minuten met de taxi naar de hut of het hotel rijden.

3. Refuge des Bésines. Deze berghut bereik je wandelend vanaf het treinstation van Andorre-L'Hospitalet in zo'n drie uur (8 km en 660 hoogtemeters stijgen).

Let op: taxi's boek je het best minimaal een week van tevoren, want het aanbod is niet heel groot. Vraag de gastheren van je accommodaties om aanraders. Wij reisden met Taxi de Les Cabannes, maar er zijn meer opties.

De Tour des Pérics in 4 etappes

De meeste wandelaars lopen de route in vier dagen. Ga je te voet naar je startpunt bij Refuge des Bouillouses of Refuge des Bésines? Dan ben je een dag langer onderweg, en kan je de nacht op je Tour des Pérics-startpunt doorbrengen. Ook absoluut geen straf.

De meestgebruikte etappe-indeling ziet er zo uit:

- (etappe 0: L'Hospitalet-près-l'Andorre -> Refuge Des Bésines, als geen shuttlebus/taxi/lift --> 7,3 km // 600 hm stijgen // 10 hm dalen // geschatte wandeltijd 3 uur)
- etappe 1: Refuge Des Bésines naar Refuge des Bouillouses --> 16,5 km // 630 hm stijgen // 680 hm dalen // geschatte wandeltijd 6,5 uur
- etappe 2: Refuge des Bouillouses naar Refuge des Camporells --> 11,5 km // 500 hm stijgen // 250 hm dalen // geschatte wandeltijd 4 uur
- etappe 3: Refuge des Camporells naar Refuge d'En Beys --> 11,5 km // 460 hm stijgen // 740 hm dalen // geschatte wandeltijd 4 uur
- etappe 4: Refuge d'En Beys naar Refuge Des Bésines --> 9,5 km // 580 hm stijgen // 470 hm dalen // geschatte wandeltijd 4 uur
- (etappe 4b: Refuge Des Bésines naar L'Hospitalet-près-l'Andorre --> 7,5 km // 660 hm stijgen // 10 hm dalen // geschatte wandeltijd 2,5 uur)

komoot Openen op komoot

Zo zag mijn etappe-indeling van de Tour des Pérics eruit

Bergwandelgids Femke Treep had voor mij en mijn mededeelnemers een 5-daags avontuur uitgezet op de Tour des Pérics. De (Spaanse) Pyreneeën zijn de achtertuin van de geëmigreerde Nederlandse en ze gidst hier de mooiste routes. Ik kan het iedereen aanraden om met haar en een groep medewandelaars op pad te gaan. Femke was zo vriendelijk om me deze etappe-indeling met je te laten delen:

- etappe 1: parkeerplaats Fanguil in Réserve d'Orlu naar Refuge d'en Beys. 9 km // +900 hoogtemeters (hm) // 4 uur
- etappe 2: Refuge d'en Beys naar Refuge des Camporells. 12 km // +800 hm // -500 hm // 6 uur
- etappe 3: Refuge des Camporells naar Berghotel Les Bones Hores. 12 km // +500 hm // -700 hm // 6 uur. Je kunt over de Petit Péric, of de kortere route benedenlangs nemen, zoals wij deden.
- etappe 4: Berghotel Les Bones Hores naar Refuge Bésines. 16 km // +700 hm // -650 hm // 8-9 uur.
- etappe 5: Refuge Bésines naar Mérens-les-Vals. 9 km // +300 hm // -1300 hm // 5 uur

Let op: deze wandeltijden zijn schattingen voor de gemiddelde wandelaar. Daarin is geen rekening gehouden met langzamer stijgen door Nederlandse niet-bergwandelconditie of hitte, pauzes en afnemend tempo door vermoeidheid. In de praktijk doen de meeste wandelaars langer over deze etappes, dus vertrek op tijd.

Leuke stops voor de start

Wij maakten tijdens onze treinreis naar Ax-les-Thermes een overstap in de stad Foix. Hier kun je fijn lunchen en een bezoek brengen aan het middeleeuwse Château de Foix. Het goed bewaard gebleven 11e-eeuwse kasteel kijkt vanaf een rots uit op de Pyreneeën.

In Ax-les-Thermes kun je ontspannen in de thermale baden van Les Bains du Couloubret. Voor 25 euro kun je twee uur van 3.000 m² aan baden en sauna's

genieten. Denk: bad met massagestralen, bubbelbad, baden in Romeinse stijl en buitenbaden met uitzicht. Neem badkleding mee en houd er rekening mee dat een zwemshort niet toegestaan is (strakke zwembroek dus).

Je slaapt in deze berghutten

- Refuge des Bésines: houten hut met panoramaterras op de grens van de Ariège en de Pyrénées-Orientales.
  - slaapzaal: 56 bedden verspreid over 8 slaapzalen
  - douchen: ja, kost €4 voor 4 minuten warm water
  - je kunt hier alleen cash betalen
  - verkoopt snacks
  - prijs per bed in slaapzaal: €55 (10 euro korting voor NKBV-leden)

- Refuge des Bouillouses: recent gerenoveerde stenen hut die voor veel wandelaars van de Tour des Pérics het startpunt is.
  - ik sliep niet hier, maar in berghotel Les Bones Hores aan de andere kant van de stuwdam
  - slaapzaal: 42 bedden in een mij onbekend aantal slaapzalen
  - douchen: nee
  - per bed in slaapzaal: €32. Ik kan geen actuele tarievenlijst vinden, dus vraag de kosten van slapen en eten na bij je boeking.

- Les Bones Hores: een groot berghotel op 2.050 meter hoogte aan de oever van het Lac des Bouillouses en nabij de Pic Carlit. Een iets luxer alternatief voor Refuge des Bouillouses
  - slaapkamers: 2-, 3- en 4-persoonskamers
  - douchen: ja, eigen badkamer
  - prijs inclusief diner en ontbijt: vanaf €59 p.p.
  - je kunt hier pinnen
  - verkoopt Snickers en chips

    - voor de goedkopere 'chambre montagne' kun je beddengoed (€4) en handdoeken (€2) bijboeken

- Refuge des Camporells: knusse hut aan de rand van een hooggelegen meer waarin de pieken van de Pérics weerspiegelen.
    - slaapzaal: 1 zaal met 18 bedden
    - douchen: nee, opfrissen kan bij een buitenkraantje
    - je kunt hier pinnen
    - bed in slaapzaal, diner en ontbijt: €45

- Refuge d'en Beys: berghut met blauwe luiken die in het Nationale Faunareservaat van Orlu tussen een bergmeer en ruige bergtoppen ligt.
    - slaapzaal: 70 bedden verdeeld over 4 slaapzalen
    - douchen: ja, kost €4 voor 4 minuten warm water. De koude douche is gratis.
    - verkoopt Snickers
    - je kunt hier niet pinnen, dus neem cash mee
    - per bed in slaapzaal, diner en ontbijt: €48

De genoemde tarieven gelden voor volwassenen in 2026. Actuele (korting)prijzen staan op de gelinkte pagina's.

--> Dit is een handige overzichtspagina met onder meer contactgegevens.

Halfpension

Alle hutten bieden overnachting op basis van halfpension. Dat betekent dat je diner en ontbijt geserveerd krijgt. Geen à la carte, maar eten wat de pot schaft. Het diner bestaat uit drie gangen: soep, een hoofdgerecht en een zoet dessert.

Soms komt er voor het dessert wat kaas op tafel.

Dieetwensen geef je het beste minstens een week voor aankomst door. Als je het vroeg genoeg aanvraagt, is plantaardig eten ook mogelijk. Voor 10-15 euro per persoon kun je een lunchpakket bestellen. Geef voor aankomst of bij het inchecken door dat je lunch mee wilt.

Op tijd boeken en begin met Refuge des Camporells

De kleinste van de hutten, Refuge des Camporells, heeft maar 19 bedden beschikbaar. De Tour des Pérics is vrij bekend, dus boek je accommodatie op tijd. Begin met kijken naar de beschikbaarheid van Refuge des Camporells, voordat je de grotere hutten boekt.

Fijn: je kunt bij de meeste hutten in overleg ook in je tent bivakkeren. Je mag dan gebruikmaken van de faciliteiten van de hut. Volg de lokale regels voor bivakkeren op en doe dat dus niet in beschermd natuurgebied. Je kunt ook in onbemande hutten slapen, maar vol is vol.

De Tour des Pérics als kant-en-klaar-arrangement

Bij reisorganisatie Bookatrekking boek je een lightvariant van de Tour des Pérics als wandelarrangement. De dagetappes van deze 3-daagse hebben een geschatte wandeltijd van maximaal vier uur. Dat maakt deze variant ook geschikt voor minder getrainde wandelaars. De organisatie boekt de hutten voor je. Je wandelt zelfstandig zonder gids. Vanaf 165 euro per persoon inclusief overnachting, diner en ontbijt.

Navigeren: kaarten en gpx-bestand Tour des Pérics

- Deze wandelkaart met schaal 1:35.000 dekt de gehele Tour des Pérics. Liever IGN-kaarten met schaal 1:25.000? Dan moet je deze hebben:
- 2249OT Bourg-Madame
- 2250ET Bourg-Madame - Mont-Louis

De gpx-bestanden van de Tour des Pérics download je hier. Op www.tour-des-perics.com staan ook handige tips. Zie ook AriegePyrenees.com.

Telefoonbereik langs de Tour des Pérics

Zorg dat je in de bergen niet afhankelijk bent van je telefoon. Ik had op de route alleen bereik bij het stuwmeer van Bouillouses, en verder vrijwel nergens. Download je routes en kaarten voor offline gebruik en laat het thuisfront weten dat ze je alleen via de telefoonnummers van de hutten kunnen bereiken. Ik vind het in dit soort gebied zonder telefoonbereik fijn om mijn Garmin InReach mini 2 mee te hebben. Je kunt zo'n satellietcommunicatie- en SOS-apparaat eventueel ook huren voor de duur van je avontuur.

De Tour des Pérics met profi Nederlandse gids wandelen

Ik vond het geweldig om met Femke op pad te gaan. Ze zorgt voor een goede sfeer, deelt interessante informatie over de landschappen en flora en fauna die je ziet en helpt je met meer vaardigheid en vertrouwen door dit soort terrein te wandelen. Ze biedt deze route vaker aan. Wil je bericht krijgen als je kunt boeken? **Schrijf je in op haar interesselijst of ga 7 t/m 11 juni 2027 mee.**

Veilig en verantwoord op pad

De Tour des Pérics is niet de moeilijkste huttentocht *out there*, maar je moet hem niet onderschatten. Ik raad je elke huttentocht af als je nog niet eerder in de bergen wandelde. Ga liever eerst met een bergwandelgids op pad om ervaring op te doen.

Doorloop mijn checklist Veilig Bergwandelen. Daarin vind je direct ook een heleboel handige veiligheidstips. Waaronder:

- Zie voor conditie opbouwen mijn tips voor wandeltraining voor een meerdaagse tocht.
- Investeer in een goede wandelrugzak en wandelschoenen met een goed profiel en doorloop mijn paklijst voor je huttentocht.
- Leer het weer in de bergen inschatten. Météo France biedt een betrouwbare weersvoorspelling, maar je moet ook zonder internet veranderingen in de wolken en daarmee het weer op kunnen merken.
- Zorg dat je voor navigatie niet alleen afhankelijk bent van je telefoon. Neem een papieren kaart mee en download kaarten in navigatieapps voor offline gebruik. Ga er niet vanuit dat je elke nacht je telefoon of powerbank op kunt laden.
- Deel je wandelplan met een thuisblijver (data + route + hutgegevens) en check waar mogelijk bij ze in.

Doe het veilig en vooral: geniet van het avontuur in dit prachtige stukje Frankrijk!

Deze reis werd gesponsord door de VVV's van Occitanie, Pyrénées-Orientales en Ariège, in samenwerking met Explore France. Meer informatie over de route vind je op www.tour-des-perics.com.

Paulien
373 artikelen Bekijk profiel

Sinds 2019 solowandel ik fulltime door Europa. Ik zet zelf meerdaagse avonturen uit en volg bestaande, minder bekende langeafstandsroutes die met de trein uit Nederland bereikbaar zijn. Overnachten doe ik in betaalbare ho(s)tels, berghutten of mijn tent. Ik publiceer e-books en routegidsen waarmee ik jou help voorbereiden op je (eerste) meerdaagse (solo)avontuur.

0 Reacties

Geef je reactie

© Outdoor Inspiratie 2026

Pagina's op deze website bevatten **affiliate-links**. Dat betekent dat ik een klein percentage van de opbrengst krijg als jij via die link iets bestelt. Dat kost jou niets extra en zorgt dat ik 100+ gratis blogartikelen per jaar kan blijven publiceren.